

[Bernhard Baunsgaard]

forhøjelse af afgiften, og jeg skal da anbefale, at vi nu hurtigt får vedtaget den. Jeg mener, den er et udmærket led i forsøget på en økonomisk sanering.

Jeg har naturligvis lyttet med stor opmærksomhed, ikke mindst til de økonomiske betragtninger, som hr. Ellemann-Jensen er kommet med i anledning af momsforhøjelsen, og jeg ville have lyttet endnu mere intenst og have lagt endnu mere vægt på, hvad der blev sagt fra hr. Ellemann-Jensens side, hvis jeg ikke lige netop under disse mange udredninger kom i tanker om, hvad det var, hr. Ellemann-Jensen stod og fortalte os fra denne talerstol for et års tid siden. Det var noget om, at med den nye regering af venstre og socialdemokrater havde man lagt et sådant grundlag for den økonomiske udvikling, at man kunne regne med – og at det ville blive fastholdt – at regeringens mål var at sikre, at underskuddet over for udlandet ville blive på 6½ mia kr. Som bekendt blev det noget over 16 mia kr. Derfor vil jeg nok tildele mig at mene, at noget økonomisk orakel er hr. Ellemann-Jensen nok ikke.

Gert Petersen (SF):

Det er med interesse, man har lyttet til denne diskussion mellem dem, der vil anbringe os i det nederste kammer i skærsilden, og dem, der vil have os helt ned i helvede. Men der er noget underligt verdensfjernt over denne diskussion. Den foregår også lidt i de lavere sfærer, som nogle af os måske har lidt mistillid til. Der er noget underligt verdensfjernt over hele diskussionen. Tror man selv på det, man diskuterer? Tror man på, at denne såkaldte finanspolitiske stramning – og momsforhøjelsen er jo et overordentlig væsentligt element heri; derfor synes jeg, det er rimeligt, vi får den debat under dette dagsordenspunkt – vil få de resultater, som man fabler om, og som hr. Erhard Jakobsen så sandelig også er blevet omvendt til at tro at den vil få?

En finanspolitisk stramning betyder, som det er blevet sagt, at man griber ind i forbrugsmulighederne – og i dette tilfælde griber ind i ganske almindelige menneskers forbrugsmuligheder. Det er tredje gang i løbet af godt og vel halvandet år, vi oplever det. Socialdemokratiet holdt premiere på regeringssamarbejdet med venstre ved, at de to

partier i fællesskab satte momsen i vejret fra 18 til 20,25 pct. Derudover fik vi en række andre afgiftsforhøjelser. Derefter kom decemberindgrebene, hvor dyrtidsreguleringen på ny blev ødelagt, hvilket formodentlig vil koste lønmodtagerne 6 mia kr. på årsbasis. Og nu kommer man – det er i løbet af halvandet år, alt dette er sket – og vil sætte momsen i vejret på ny, fra 20,25 pct. til 22 pct. Det er fantastisk, at man ikke vil drage konklusionen af de tidligere eksperimenter i den retning, der klart viser, at det ikke hjælper på landets økonomi. Det er fantastisk, at man bliver ved og dermed undergraver tilliden i befolkningen og især i den arbejdende befolkning til det, som sker. Der er ingen mennesker, der ved, hvor de er henne. Der er ingen, der ved, hvad regeringen vil bringe dem i morgendagen. Dette vil ramme mange. Der vil også være adskillige grupper, som tager sig selv til rette. Naturligvis vil der være det. De, der kan komme af sted med det, vil da søge kompensation for det, man foretager herinde, og det er der vel ikke noget at sige til.

Jeg så en meget kritisk bemærkning i et af de fornemme udenlandske blade, som efter en kritisk gennemgang af situationen i et østeuropæisk land sluttede med: det store spørgsmål er, om statsministeren og partichefen kan vinde arbejdernes tillid til en nogenlunde stabil udvikling i fremtiden, så de kan genvinde deres arbejdshumør.

Det ejendommelige, det tragiske, er, at den socialdemokratiske regering, forligspartierne og også de øvrige borgerlige partier har bragt denne regering, denne statsminister, i den samme situation, hvor man må spørge på ganske samme måde. Som der blev spurgt om den polske leder, Gierek, må man også spørge her: vil I være i stand til at vinde arbejdernes tillid til en nogenlunde stabil udvikling i fremtiden, sådan at de kan genvinde arbejdshumøret? Sådant som det er gået hidtil, må man bare konstatere, at I ikke er i stand dertil.

Finansministeren (Svend Jakobsen):

Jeg skal ikke forlænge debatten meget. Jeg forudser faktisk, at vi får en sådan generel debat, når vi har afslutningsdebatten mandag den 9. juni. Men hr. Gert Petersens bemærkninger kan ikke stå alene. Jeg skal helt afhol-